

August Varenius

Augustus Varenius, D. Consistorii Ducum Assessor, Collegii Theol. Decanus, & Univers. Rostoch. h.t. Rector, Solennes Exequias Viri ... Dn. Johannis Christophori von Hillen/ ICTi excellentissimi, Consistorii ... Ducum Provincialis causarum Advocati & Procuratoris ... a ... Vidua Anna Elisabeta, Friderici Cothmanni, nuper Antecessoris ac meliora, Filia, Ernesti ICTi incomparabilis Nepte, suo liberorumq[ue] ... invitat

Rostochi[j]: Kilius, 1665

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn771260733>

Druck Freier Zugang

Varenivs, A.,
in J. C. v. Hillen.

Rost. 1665.

3-

AUGUSTUS VARENIVS, D.

Consistorii Ducum Assessor, Collegii Theol. De-
canus, & Univers. Rostoch. h. t. RECTOR,

Solennes Exeqvias

Viri Nobilissimi, Amplissimi, Consultissimi

DN. JOHANNIS
CHRISTOPHORI

von Gissen/

Excellentissimi, Consistorii Sere-

nitissimi Ducum Provincialis causarum Advocati & Pro-
curatoris ordinarii solertissimi, Civis Academiae

primarii ac laudatissimi,

à Nobilissimâ, nunc mœstissimâ Viduâ

ANNA ELISABETA,

FRIDERICI COTHMANNI,

nuper Antecessoris ad meliora, Filiâ,

ERNESTI Jcti incomparabilis Nepte,

suo liberorumq; tristissimorum nomine d. 19. Sept. solenni

Ceremoniâ in templo hîc Mariano post horam 1. pomerid. parandas,

Intimat, & ad illas

*Omniû Ordinû Cives Academicos, eâ, quâ fas est,
auctoritate & humanitate publicâ invitât.*

Cypr. Serm. 4. de mortal.

*Qvis non ad meliora festinet? Qvis non mutari & reformari ad Christi speciem
& ad cœlestis gratiæ dignitatem venire citiûs exoptet?*

ROSTOCH, Typis JOHANNIS KILII, Acad. Typogr. 1665.

Sic igitur *properat cursu*
 Vita citato, volucrisq; die   Rota præcipiti volvitur annō
 Et gens hominum fertur rapidis   Obvia satis incerta sui.
 Nulli jusso cessare licet.   Nulli scriptum proferre diem.

Recipit populos urna citatos!

Sic omnis nos dies, omnis nos hora, quàm nihil simus, & quàm ipsa vita non solum sit *Quia x̄ òvax*: sed & *Quis òvax* (prout appellata Pindaro) quamq; humanorum conditio bonorum vel nunquam tota proveniat, vel, ubi tota provenit, nunquam perpetua subsistat, ad monet, & fragilitatis oblitos ac innumerabilem annorū seriem, & vel ipsam æternitatem mortalibus obventurā sæpè meditantis recenti aliquo argumento respicere cogit ad mortē! Quid hoc parentationis sibi principium velit, percontanti, ex ipso hoc tumulo, in quo jacet insepulta Virtus, respondebit Vir olim Nobilissimus & Excellentissimus, cui nunc indictivi funeris exequias imus, pari, in quā oculos clausit, sermonis formā, vel, prout appellant Grammatici personā. Ego ille JOHANNES CHRISTOPHORUS von Hillen / JOHANNIS Jcti D. Danici, Saxonixq; inferioris AUGUSTIRaceburgensis Consiliani, ex ELISABETA, MARTINI Gerdes / D. Jcti, Consulis olim & Syndici Gustroviensis, Mariti CATHARINÆ Kochs / Filiā, JOHANNIS Gerdes / Malchinentis, & EMERENTIÆ Zanders Nepte, *Filius*, JODOCI, Osnabrugensis, ex Matronā *Adelheit Schröders / Nepos*, JUSTI von Hillen / sub inclyto Heroe LUDOVICO, Principe Uranix Equitum Magistri, annoq; Castrensis Præfecti, *Pronepos*, JOHANNIS in Castris olim Potentissimi terræ Regum PHILIPPI II. Hispaniarum Monarchæ excubiarum summi Magistri *Abnepos*, JUSTI von Hillen / Britanni, sub incomparabili Cæsarum CAROLO V. fortissimi Centurionis *Atnepos*, Anno cl̄ l̄c̄ XX. 27. Decemb. natus, & qui nativitatis eminentioris apex est, cœlesti lavacro renatus. Dedit cœlum mihi collecta manuque benignā, quæ cæteroquin dare solet divisa, manuq; sic satis parcā. Fluit per aliorum venas sanguis sive novus sive degener: mihi nec majorum Nobilissimorum sanguis pudori fuit, nec nisi sincerus & integer, proprius profluxit. Deest aliis, etiam quibus exuberat ille sanguis, *doctrina, quæ vim promovet instam*, quæq; cla-

ROS

ros facit, quos generis nobilitas vix notos. Mihi nec doctrina defuit, nec, qui pectora roborant, recti cultus: qui pueritiam in Scholâ Gustavoviensi & Lubecensi sub Parentum pariter oculo, ac severâ Præceptorum censurâ, adolescentiam post fata beata Patris optumè de me merentis, in Osnabrugensi, Juventutem jam inde ab anno cō 10cxl. Consilio Magnifici Avunculi, CHRISTOPHORI GERDESII Consulis olim Lubecensis eminentissimi, in Universitate Rostochiensi, & post biennio cultam hanc, *Bataavorum Lugdunensi, Franekerana, Ultrajectinâ*, cæterisque Belgii Academiis in celeberrimorum Jctorum oculis, & Juris privati pariter ac publici, Feudalis etiam, tot Auditoriis, ferventissimo studio exegi, multumq; in illis olivi absumsi. Deest, quibus nec doctrina deest, nec cupiditas usurpandi oculis longè discreta maris & terrarum loca, ipsa cælo se peregrino credendi facultas. Mihi nec defuit, nec ex quo semel invasit, deferbuit rēfrigitq; quin incendio acriore exastuare cæpit ardor & increbescere, qui ut doctrinæ opulentiam, linguarum notitiam, Rerum publicarum instituta, terrarum situm, populorum mores, ingenia, fœdera mente seponerem, ac in numerato haberē, sitibundumq; pectus nobili sapientiæ fruge opplerem, lustrato universo *πολυαθρωπότης* Belgio in Galliam, quâ sol occidens habitabiles illustrat oras regionum felicissimam anno cō 10cxliv. m. Novembr. progressus, *Diepam, Rotomagum, Parisiorum Lutetiam, Aurelianum, Aureliis*, ubi Ligeris navigabilis esse incipit, secundo flumine *Salmurium*, & quicquid ad *Ligerim* sive regionum sive urbium, *Nannetas, La flesche, Andegavum*, quæ ad Occanum Aquitanicum *Ruppellas, Juliomagum* cæterasq; longo ordine civitates & Academiâs Galliaæ celebritate Virorum Doctorū florentissimas petiî, reflexoq; in Germaniam itinere Caesaris *Viennam* Imperii Romano-Germanici *Cameram Spiram*, & quicquid à Rheno *Mofellaq;* ad *Baltin* usq; celebriorum urbium est peragravi, emensq; itinere Patriæ me tandem votis, cui secundum Deum pri-

mas pietatis partes debui, supremâ Numinis benignitate anno clb Idc reddidi. Non deest aliis honor, qui ob majorum virtutem defertur: At deest, qui propter virtutem propriam. Mihi mortali nec hic defuit, quem ad splendidissimum Jctorum ordinem, ad fulgidissimos DOCTORIS in utroq; jure titulos, eodem anno, Mense Augusto, DEO labores prosperante Virtus & industria propria provexit, ut, quia facilius dignitas crescit, quam incipit, proclivis jam esset cursus ad cœtera, etiam quæ in terris inter eruditos summa. Notos facit alios nobilitas & dignitas: Sed angustia rei familiaris inclusi malent esse ignoti. Mihi non ex paupertate, circa quam pecunia plurimam moram habet, fuit ereptandum, & patrimonium, cœli benignitate majorumq; virtute, sic satis locuples, non tam quærendum, quàm honestè custodiendum, servandumq; etsi non aliud mihi votum, quàm Synesii Cyrenii:

Μή μοι χθόνιος	Ὀμβρὸς ἀφ' αἰθέρου	Κλίνας ἀναξ
ἶνα μὴ πᾶ θεῶ	Ἄρχος εἴη.	Μηδὲ κατηφῆς
Πενία μελάβθεις	Ἐγχεπόμενος	πρὸ γὰρ ἔλκει
	φροτίδα θυμῷ	

i. e. *Ne mihi terrenos imbres divitiarum decernas ò Rex, quò rebus divinis vacem.*

Neg, tristis paupertas adibus adhaerescens ad terras trahat curas animi.

Circumfluit alius divitiis: sed deflet vitam cœlibem, sterilemve domum, alieno censum nutriens hæredi. Ego & ductâ anno hujus seculi L. ANNA ELISABETA FRIEDERICI COTHMANNI Jcti, Filiâ, magni illius Cancellarii Ducum & Antecessoris in Academia incomparabilis ERNESTI COTHMANNI, Excell. record. nepte, unice dilectâ summâ virtute pariter & dote virgine, suavissima per xv. annos vitæ toriq; coadiutrice, quam nunc vacuo cubili residentem mœstam viduamq; relinquo, nuptiis felix, & natis inde præter CHRISTINAM terris ostensam simul ereptâq; filiabus elegantibus ANNA ELISABETA, CATHARINA MARGARETA, ELISA-

ELISABETA, HANNA, non orbis liberis. Lætatus est alius prole: sed cujus delictis paulò post miser illacrymatur ingemians illud summi Principis:

O utinam cælebs mansissem, & prole carerem!

Mihi Filiæ, quas matris amoribus nunc commendo, nullam planctus, multam gaudii plaususve materiam dederunt: sed nec illâ, post fata, sic opto sperove, dabunt. Non deest aliis copula: sed constans parum, parumq; fida, quos malis reciprocisque divulsus querimoniis supremâ citiùs solvit amor die. Mihi meæq; *Candida perpetuo sedit CONCORDIA lecto*. Ita, licet amaritudo quædam non defuerit, plus amœnitatis tamen mihi felicitatisq; profluxit. In quâ studio mihi, ut animus semper æqualis, secundo cursu iret, propitiq; sibi sua lætus aspiceret, quin disceret illud, quod magnum, summum, Deoq; vicinum est, NON CONCUTI: et si prout verè in Dione Synesius: *Απίθεα ἐν Θεῷ Φύσει. Ἀνθρώποι ἀπέχῃ μετρίων ἀθέϊς ζήοντες* i. e. *Carere affectibus soli Deo competit: temperare affectus virtute, bonis.* In tanto felicitatis fastigio inter summum & infimum, inter seculum & tumulum vix ultra horæ momentum mihi interfuit, quod tamen impavidum me feriit, non nescientem, quàm caduca, quam mutabilis sit ista seculi felicitas. Ecce enim in ipso benè cedentium rerum actu, in ipso procurrentis felicitatis impetu, dum turbatas ex optimi Socerì, quem nunc Gener sequor, morte, res dispono, dum Lubecam, patriæ mihi loco reverenter habitam, animi negotiorumq; expediundotum causâ excurro, dū varia mihi sub propitio Numine propono, & aliquando plenam senectutem, majorum propriaq; virtute in otium referre cogito, dum incolumes integrosq; mihi reditus Rostochium versus promitto, vocat inexorabilis fati necessitas, & ad latus mihi nec facilè tunc opinanti morbus, imò mors est. Sic qui hilaris, incolumis, Maritus, Pater, in pretiosissimæ Conjugis & blandissimæ sobolis delicatissimo comitatu Lubecam excurri, Viduam mœstissimum Turturem, Or-

phanos lamentabiles, tumbamq; vanum habendi simulacrum Rostochium inter flebiles elegias remitto, & ipse pallidum cadaver exanimis redeo, inferendus beatissimi Soceri conditorio, cujus nunc cœlo mente recepta morte beatâ fruor contubernio. Valete, & in meâ mortalitatis exemplo vestrum cogitate! Stultum est ætatem vos disponere, spes longas inchoare, cum ne castino quidem dominemini. Stat unicuique vestrum terminus: sed nemo scit vestrum, quàm propè versetur. Sic itaq; semper animos formate, tanquam ad extrema sit ventum. Nihil differte! Quotidiè cum morte paria facite. Cumq; quando hinc excessum fuerit, nullus pœnitentiæ locus sit, nullus satisfactionis effectus, & vita hic aut amittatur, aut teneatur, **HOC AGITE! UNUM, QVOD OPTIMUM, QVOD NECESSARIUM, ELIGITE,** & ut æternum valeatis, ex vulneribus Servatoris, **VALETE!** Repræsentavimus ex tumulo Oratorem Curriculi sui vitalis & caducæ felicitatis Interpretem. Cumq; Sapiens is, demum sit, qui vel seriò mortem meditatur, vel cum ipsâ mortis tempestate coluctatur, vel post victoriam de morte coronatur, nec unquam fides meliori fide se ostendat, quàm ubi cum novissimis casibus & lethi fatali necessitate conflictatur, extra quam delicata potius jactatio est, quàm conflictatio, juvat ad novissimi agonis Theatrum, velut quoddam Sapientiæ delubrum Cives nostros nunc convocare. Simul ergo noster HILLEL ingressus Lubecam (factum autem hoc XII Augusti) febriles alternantis horroris & caloris paroxysmos, cephalalgiam, anorexiam, sitim; insuetam corporis lassitudinem, expertus, initio quidem causis, ex itinere, pulveris & solis imputavit, tenuiter interpretatus quicquid id esset symptomatum: ubi hæc increbuerunt, ex advocati tunc Medici, Amici & olim & tunc inprimis necessarii, Viri Experientissimi DN. D. PAULI Neufrang / Reip. Lubecens. Physici excellentissimi Consilio deinceps egit, usque dum exegit. Ille præsentit ex arte, signorumq; tyndrome pericula, abditum circa viscera calorem, continuas malignasq; febres, quas & erumpentes copiose mox ab excessu in cadavere maculæ sunt testatæ. Nihil tamen intermissum, quod ex arte pariter esset & fide ἀπό μὲν ἐν τῆσδε cujus omnem mensuram summâ laude implevit laudatissimus, omnibusq; ingeniosissimi, & extra formulam juramenti Hippocratici, fidelissimi Medici officio functus D. NEUCRANZIUS, perscrutatus ἐν τῆσδε ἐν τῆσδε ἐν τῆσδε ἐν τῆσδε. tum ad missionem sanguinis, purgationes: adhibita bezoartica, alterantia, cor-

diatica

alia selectissima, singulari; dilectura data: sed quæ parum profecere in ægro
 to, etsi valetudinis corporisq; diligente, & sic satis accuratè ex Medici Regula
 agente. Crevit interior viscerum flamma, & exinde nata ac velut agmine factò
 conspirantia symptomata funesta, *Singultus, fuligines continuo sursum spirantes,*
Catarrhi in tracheam decumbentes, propiorem intenterunt mortem. Se-
 cuta signa in *lingvâ, palato, faucibus, gingivis oblimatis*, sic ut nulla prævaleret
 ars & cura solertissimi Chirurghi. Inde *μογλαλία* voxq; difficilis ægrotanti
 reddita: sed & *clarescentes urina, pulsus debilior* (etsi virtus animalis integra ad
 extremum fere Spiritum perstitit) medicamentorum vis frustrata, *extrema*, calido
 omni excedente, *refrigerata*, fuere propioris agonis & mortis præfagia. Atq; inter
 hæc verba Spiritus nostro Beatissimo prorogatus ad diem usq; vitæ novissimum VI.
 Septemb. letalem pariter ac natalem, quippe qui sic vitæ mortalis lumen nostro ex-
 rinxit, ut cumulatissimæ felicitatis æternæq; vitæ lucem accenderit. Superest novissi-
 mi Beato nostro inter mortales bihorii, novissimæq; adeò pugnæ, in cujus congressi-
 one si fuerit victoria, datur vicenti corona, traditio. In intervallo adeò angusto,
 quam noster nunc beatus non Christianum solum: sed & ex arte & disciplinâ The-
 ologum egerit, quàm generosè novissimum illud certamen, dum tenebris nigrescunt
 omnia circum, decertaverit, inter quæ sanctissima Apoptegmata tandem oculos
 mortales clausit, & stadium folverit, adumbrandum prætius erit, quàm plenè repræ-
 sentandum. Tanta quippe memorabilium dictorum factorumq; Beati novissima ma-
 teria nobis panditur, ut nihil magis miremur quàm intra paucissimas horas audita
 peractaq; tot ac tanta, quæ tamen sic gesta suâ manu testatur Vir Reverendus & Claris-
 simus JOACHIMUS VVENDIUS Ecclesiastes Lub. cathedralis, doctrinâ vitæq; sanctâ
 fulgidissimus. Vocatus hic, matutinus circa horam 5. paulò ante Solem orientem ad-
 fuit, cumq; *in sponda languoris sine spe vitæ mortalis decumbentem*, animamq; ad instar
serbi glorientis ad abscos aquarum, sitientem Dei vivi, & appetentissimam mystici cor-
 poris & sanguinis Christi, Viatici,prehendisset, semoto paululùm tristissimo Con-
 tubernio, præmissis, pio quodam conscientia defuncti Examine & scrutinio, auditaq;
 brevi verbis: sed potenti affectibus suspiriisq; inexplicabilibus Confessione, addi-
 taq; absolutione religione, administravit morituro illud Ecclesiæ Sacramentum, quo
 confirmati fideles abeunt in æternitatem, s. ævum beatorum, & triumphantium in
 cœlis primogenitorum. Æstabant adhuc beato integri sensus, iudicium, testibus
 quæ edidit, responsis, precibus ardentissimis, hymnis Evcharisticis, votis sanctissimis
 & profectionibus de censendo se non nisi ex vulneribus Redemptoris, nunquam ma-
 gis defæcatum, etsi tunc inter vitam mortemq; solius horæ intercessit momentum.
 Confirmatus Evcharistiâ, vultu pallido ad lætitiâ composito, luculentosq; AMEN ad
 absolutionem dicto, solennes Deo manibus sublaris pro tanto beneficio gratias egit,
 benedictionemq; sanctissimam voce Confessionarii sibi dicendam exoptulavit. Im-
 petratâ hæc & urgente accerfitionis horâ, an sponte fari se voluntati submissurus &
 exiturus esset interrogatus, ostendit magnos animos, non fato oblucentes: sed
 Deo sese resignantes: *Assum*, inquit, *impiger*. *Nulla parendi mora est. Sequar Domi-*
num vocantem incunctanter & libenter. Additæ preces, vota desideria, quæ inter il-
 lud Simeonis: *Nunc dimitte Domine Servum tuum in pace!* & alterum Pauli: *Cupio*
dissolvi, & esse cum Christo Jesu: sed & illa Davidis ex *Ps. 23. & 27.* opposita tenebris
 mortis

mortis fereomata: recitata simul illæ cantilenæ: *Witren wir im Leben sind &c.*
Alein zu dir Herr Jesu Christ: Sed & Was mein Gott will/das geschehe allzeit.
 Tria imprimis exaudita quæ pectus cœlesti *πρωτοβλῆ* scuto inprimis fidei, quo ar-
 matis facile est extinguere omnia jacula Diaboli ignita, bene præparatum, accin-
 tumq; *gladio Spiritus* femur præ cæteris ostenderunt, digna quæ eant in ævum.
 Unum, quod ex Oratoriâ Christi Joh. xvii. 11. 17. pulcherrimè sibi applicatâ in hæc
 verba eruperit: *Pater Sancte sanctifica me tuâ veritate. Sermo ille tuus veritas est. Ser-*
moni tuo agnitionem salutare filii tui J. CHRISTI debeo. Serva me, & Sp. S. tuo hanc
fidem in unigenitum filium serva in me, ut sim fidelis usq; ad mortem & detur mihi corona
vite. Proximum memorabilius etiam, quod intonuerit: *Quomodo habent illa verba:*
Ich bin gewiß? Cumq; hic expromptam operam jam jam laudatus Vir Reverendus
 Dn. VVendius præstitisset, locum illum Paulinum Rom. 8. 38. 39. integrum insonan-
 do, Noster Beatissimus complicatis manibus, intonuerit: EGO JOHANNES CHRI-
 STOPHORUS von Hüllen/ (& ad iteratum Pronomen, ingenti Zelo caso manu pe-
 ctore s. corde) EGO certus sum quod nec mors nec vita &c. Atq; sic Paulinam illam sen-
 tentiam suam factam integram peroraverit. Summum illud & plenitudinis Spiritus
 incomparabile argumentum, quod potentissimam Logicam s. artem syllogisticam
 ICtus in ipsâ ferè mortis umbra ostenderit, integrum hunc sine monitore syllogi-
 smum sic elocutus: *Quisquis credit in Jesum Christum lapidem angularem is non confundetur.*
 EGO JOHANNES CHRISTOPHORUS von Hüllen/ *credo in J. Christum lapidem*
angularem. E. EGO JOHANNES CHRISTOPHORUS von Hüllen/ non confundar.
 Audita inde vox una ad Medicum Excellentissimum: *Siccine ergo mori undum, & sine*
spe mortalis vite morbus! Inter quæ dum compressus illi magis magisq; arctatis fau-
 cibus Spiritus, audivit Medicum respondentem: Omnino. *Hujus vite spes nulla:* tota
 autem melioris: & æternæ, ad quam jam jam ex corpore fracto evocatur Spiritus: *dum*
fauces occluduntur, calum panditur. Ergo valedictum merentissimæ Conjugi, quod
 quàm miserabilibus flebilibusq; modis factum, illud verò nec Timantis, nec Apel-
 lis facilis expresserit penicillus. Succesit qui novissimis interfuit Dn. VVendius &
 memoriale mortis ac agonis Jesu cruenti acclamavit, & cum jam coronæ proximus
 sit, bonum certamen decertare, Spiritu Apostolico, jussit, additis sanctissimis ex
 Litaniâ, ex 7. Christi, in crucis suggesto Apophtegmatibus, præcum formulis, inter
 quas & inprimis ad illa verba: *Ach Gott gib mir in Todespein ein sauberlich Geberd!*
 &c. placidissimè ad horam 7. matutinam, sensibus ad novissimum usq; Spiritum sibi
 constantibus Beatus Noster animam Servatori Christo reddidit, & suaviter expira-
 vit. Ita ergo abiit, desideratissimus noster Civis primarius, Advocatus Confisso-
 rialis amplissimus, ICtus excellentissimus Acad. nostræ decus & ornamentum! Sola-
 mina Viduæ, filiabusq; mœstissimis diceada nunc erant: sed et id pagina vetat, & il-
 la rectius Germanicæ reservantur funerali orationi. Agamus quod unum nunc su-
 pereft, ac Viri examussim optimi, communis nostri Amici exequias frequentes & hono-
 rificè camus. Sed &, ut eâ quæ prævit ille, fideli lege sequamur, discamus ex hoc funere
 & *Prevariorum.* P. P. Rost. Sub Sigillo. Rect. d. xix, Septemb.

Convencus fiet in ade Marian. ad horam I.

*alia selectissime, singulari; dilectu data: sed
ro, et si valitudinis corporis; diligente, & sic fa
agente. Crevit interior vicerum flamma, & e
cto conspirantia symptomata tunella, Singultus,
tes, Catarrhi in tracheam decumbentes, propiore
cuta signa in lingvâ, palato, faucibus, gingivis ob
ars & cura solertissimi Chirurghi. Inde *mozila*
reddita: sed & *clarescentes urinae, pulsus debilior*
extremum fere Spiritum perstitit) medicamentor
omni excedente, *refrigerata*, fuere propioris agonis
hæc verba Spiritus nostro Beatissimo prorogatus ad
Septemb. letalem pariter ac natalem, quippe qui fi
tinxit, ut cumulativissimæ felicitatis æternæq; vitæ lu
mi Beato nostro inter mortales bhorii, novissimæq;
one si fuerit victoria, datur vicenti corona, tradit
quam noster nunc beatus non Christianum solum
ologum egerit, quàm generosè novissimum illud ce
omnia circum, deceraverit, inter quæ sanctissima
mortales clausit, & stadium solverit, adumbrandun
sentandum. Tanta quippe memorabilium dictorum
teria nobis panditur, ut nihil magis miremur quàm
peractaq; tot ac tanta, quæ tamen sic gesta suâ manu
simus JOACHIMUS VVENDIUS Ecclesiastes Lub. c
fulgidissimus. Vocatus hic, matutinus circa horam
fuit, cumq; *in sponda languoris sine spe vitæ mortalis*
serbi glorientis ad alveos aquarum, sitientem Dei vivi,
poris & sanguinis Christi, Viatici, deprehendisset, se
tubernio, præmissio, pio quodam conscientia defuncti
brevi verbis: sed potenti affectibus suspiriisq; in ex
taq; absolutionis religione, administravit morituro
confirmati fideles abeunt in æternitatem, s. avum b
cælis primogenitorum. Constabant adhuc beato in
quæ edidit, responsis, precibus ardentissimis, hymnis
& protestationibus de cendendo se non nisi ex vulne
gis defæctum, et si tunc inter vitam mortemq; solū
Confirmatus Eucharistiâ, vultu pallido ad lætitiâ
absolutionem dicto, solennes Deo manibus sublaris
benedictionemq; sanctissimam voce Confessionarii
petratâ hæc & urgente accersitionis horâ, an sponte
exiturus esset interrogatus, ostendit magnos an
Deo sese resignantes: *Assum, inquit, impiger. Nulla
num vocantem incunctanter & libenter:* Additæ præ
lud Simeonis: *Nunc dimitte Domine Servum tuum in
di, solvi, & esse cum Christo Jesu:* sed & illa Davidis ex*

ofecere in ægro
Medici Regula
velot agmine fa
no sursum spiran
mortem. Se
nulla prævaleret
facilis ægotanti
nalis integra ad
extrema, calido
gia. Atq; inter
novissimum VI.
lumen Nostro ex
Supereff novissi
cujus congressio
adeo angusto,
disciplinâ The
ebri nigrescunt
tandem oculos
im plenè repræ
ti novissima ma
tas horas audita
rendus & Claris
inâ vitæq; sanctâ
em orientem ad
mamq; ad instar
nam mystici cor
tristissimo Con
utinio, auditaq;
nessione, addi
cramentum, quo
umphantium in
licium, testibus
otis sanctissimis
s, nunquam ma
bit momentum
etq; AMEN ad
io gratias egit,
postulavit. Im
submissurus &
obluantantes: sed
*Sequitur Domi
a, quæ inter il
im Pauli: Cupio
opposita tenebris
MORTIS*

